

Τρ. Τί δέ οὖν ἀ κακόδαιμον; που λοφᾶς; Α TRY. Quid est miselle, an desita est cristatio?
 Λο. Α πώλεσταί μεν τινὶ τάχισι, η τὸν βίον,
 Καὶ τουτοῦ, η τὸ δορυξθεῖνετ.
 Τρ. Τί δῆτε τούτον καταδῶσι τοὺς λόφους. (μαζ.)
 Λο. Αὐτὸς σὺ τί δίδως; Τρ. Ο ποδὸς μὲν ἀγχύνο-
 Ούμως δὲ ὅπι τὸ σφίνξωμα ἔχει πόνον πολὺν,
 Δοίης αὐτὸν ἰχθύσιν ξεῖς χοίνιας,
 Ινδόπονταίρεσι τινὶ ξέπλεσι τοτοῖ.
 Λο. Ενεπει τίνις εἰσιὼν τὰς ιχθύδιας,
 Κρείττον δέ οὐτούτον οὐτεν λαβεῖν.
 Τρ. Απόφερ δύο φερέες πόνεσκας εἰς τὴς οἰκιας,
 Τειχορρύνει τον, εδέν εἰσον τὸ λόφω,
 Οὐκ αὐτοιμεν εἰδούσι οὐδὲ ιχθύδια μαζ.
 Θω. Τι δαί σεργάμω ταῦτα θέσεικος σκύτει
 Ενημέρω κάλλιστα χείριμα τάλας;
 Τρ. Οὐτος μήδε μή τοι ποιός ζημία,
 Αλλ' αὔρε μοι τοτὸν γε τῆς ισωνίας,
 Εναποπατεῖν γάρ εστι δητηδεισθέ πάνυ.

Σχόλια. Λοφᾶς πολλάκις ἔχεις ἐν φράσει.
 ὄνομα τοποίκη νεστήματος, οὓς λέγομεν τινὰ οὐδὲ εἰλα-
 οντανταν. χαλαζῖν. σημαῖνον τὸ πλάτος ἔχειν λόφων.

B I S E T U S. Δορυξθεῖ] κατά ἀπίκησι σωσίρειν
 μέτρη χάρειν, αὐτὶ τῷ δορυξθεῖον. η τούτη συγκοπὴ εἴρηται.
 πεινοῦν δέ, ζεινοῦν. οὓς θετεῖ, τούτων τί ποτε δώσω τοι
 τέτοιον τοῦ λόφου ἔνεκα;

Σχόλια. Αἰχμώματα] ἡλάχιστον γάρ οὗτον ὁ μέλλω
 δένει τίμημα. Τὸ σφίνξωμα.] τόπος τῆς σφίνξαλας
 ἐπει τὰ πλεύρα δέδεται. ἀλλως τὰ πλέγμα σεῖο τε δι-
 μελῶς τοῖς ίμάσιν ἐνδέδεται. καὶ Ουραρος. πλοκμοὶ δέ
 εἰ χυσοῦ τε ἐδρηύρα εσφίνκωντο. ὅτι οὐ μόνον φρός γε-
 νικὸν τῷ ιχθύδιῳ, αὐλαὶ καὶ φρός εἰπιστικὲν λέγουσιν.
 Τειχορρύνει[το], οὐδὲ μελῶς σωδεδεμένος εἰσίν. ἵστον
 τοῦ χρονίας οὐδὲ πεπλεγμένον εἰσίν. καὶ αἱ τείχεις τῷ ιππων αἱ εν
 τοῖς λόφοις θέουσιν.

C H R I S. Οὐτοιπού λοφᾶς] Verbum nouauit
 risus captandi gratia, quasi dicas cristare, vt veteres
 dixerunt aliquando Galeare & clypeare. Hic
 λοφᾶς est λοφωταῖς, Αη, inquit, multas habes cri-
 stas quas des venum. Apud Græcos reperio λοφ-
 πωλεῖν usurpatum pro θηγεύειν: quia vt emptores
 inducerent solebant capiti imponere cristas, &
 hoc pacto innuebat emporibus integras esse se-
 tas & αἱράτες (male puto αἱράτες apud Sudam) vt
 sic emerent. Crediderim tamen adlusionem ad ver-
 bum λοφᾶν quod est desinere, & nihilominus fin-
 xit (quia male per pacē est illis artificibus) mor-
 bi nomen λοφᾶν, vt οὐδεπάντα λαβεῖν χαλαζῖν. Νά
 & medici agnoscunt in partibus humani corpo-
 ris λοφίαν eminentiam illam quae sub Atlante est,
 & dorsum respicit quae & αἱράτες & λοφαῖς.
 Quin & αἱράτοις cauitas illa est quae μέχεται τέ-
 dras. Nam τέδρον & λόφος extremitates & sum-
 mitates. Cæterum λοφᾶς etiam dicitur de aubus
 θητυμεδίοις. Ι. quae tumulum & velut cucullū ha-
 bēt super capite. Auctor incertus (sed Babriū esse
 autumo μυθογράφον) dixit de Galerita vel cassita.

καὶ παῖδες εἶχε λαῖς κόρην δρέψας
 λοφῶντας οὐδὲ τηροῦσιν αἱράτες. id est,
 Segete in comanti habebat altiles pullos
 iam crista adulata, iam volatili pluma.

Et innuit, puto, pullos Cassitæ quae congesserat in
 tempestiuorem segetem. Apologus est Aesopus

A TRY. Quid est miselle, an desita est cristatio?
 CR. Et vitam & artem prorsus occidit mihi,
 Et isti & illi quem vides hastario.

T R. Quāti indicas utrasque iam cristas mihi?
 CR. Quāti es datus? TR. me quidē pretij piget,
 Tamen quod huius multis est nodi labor,
 Modios tibi tres sicuum forsitan diuim,
 Vnde unde mensam tergeam desiit mihi.

B CR. Deprome fisus ergo quas reddas mihi,
 Nam præstai illas ferre quam prorsus nihil.

T R. Abi facesti, elimina in malam crucem.
 Fluxere seta, crista utraque nulli est rei,

Vtramque sane hand empitem sicu unica.
 L O R. Quid hæc lorica optima & facta fabrè
 Decem estimata iam minis faciam miser?

T R. At tu vide sis ne tibi hæc frandifuat,
 Quin adfer illam & tantidem precij accipe?

C Nam prorsus ad quam conquiniscā idonea est:

quem vnuſtē recitat Gellius, vel, vt aliquid νω-
 τεῖσω, Agellius. Κατεθῶ] κατετεθεῖση deponere
 est & exsoluere pretium pollicitum: Hesychius
 κατεθεῖση τὸ τιμων, εὐλυπτίᾳ. Putarem εὐλυπτίᾳ vel
 εὐτίᾳ i. exsoluere. Σφίνξωμα] Locus galeæ in qua
 sete alligatur, quē Hesychius vocat λόφωρον quasi
 criste caudā. Græci milites ex cauda equina cristas
 ornabant. Inde ιππικες galea dicta, vnde & illud,

D galeāq; hirsutus equina. At Romanorū militū cri-
 tite erat ē pénis elegátoris auitij. Apud Polybiū id
 videre est. Να πλευρον φάλον vocat. Male autē La-
 scaris illic legebāt πλευρινω σεφάρω p te φάλω. Ta-
 mē Lipsius li.3. de Militia Rom. p.191. nihil mutat
 & retinet σεφάρω vt sit σεφάνη & propriè apex. Ab-
 surdū enim est corona plumea ornari militū ga-
 leas. Quod meritō reprehēdit aduersus Titij cō-
 trouersos locos Yuo Aremoricus in suis in locos
 illos Animaduersis. Cuius viri eximiā doctrinā &
 insuperabile ingenii ex aureolo illo libello tāquā
 ex vngue leonē admirari cogor. Et sanē vnu ille
 aut alter est (dicā liberē quod sentio, cū bona, vt
 spero, magni amici venia) quē cū Iosepho Scalige
 rō cōparadū habemus, cuiq; omnes magnā gratiā
 habere debemus Cisalpini, qvōd Itali acetī & li-
 bera Francorū ingenia nimiū astringētis vim re-
 tuderit & acrimonīa remollierit, feceritq; vt Ti-
 tius ille Horatianus Fastidire lacus & riuos ausus

F apertos, lā sit anis Titia, aut moneat cornicula risum:
 Sanē istius plumas iā nō ego emplice titillitio.
 Τι δαί] Atticē p tī δέ. Dixit autē θώρακος σκύτε p
 θώρακι Periphraisticē. Nam thoracū alij ἀλυσίδες
 (ferreis sūt ex annulis tunicē, nos vocainus Cottes
 de maille) alij σατοι. Hic σατ̄ designat, cōparat e-
 nem λασδνω σαλεύτι. i. olla vel trulleo, p sella fa-
 miliarica. Et fortassis cū ait δενάρυν, ad σατ̄ allu-
 sit qui est πέντε μινῶν. Tamē sine Periphraesi appri-
 e dixit σκύτε (alias πότη), neq; male, quia Τιοῖλον τοῦ
 θώρακος innuit) & rectē, nā lorica est tegmē de lo-
 ro factū, vnde scutum. Virgilius lib.ii. de Ornito,
 Cui pellis latos humeros exempta inuenco Pugnato-
 ri operit. Sic à Capra Ēgis dicta, estque munimen
 corporis æreum. diciturque Ēgis cū numinis
 pectus operit, cū hominis, Lorica.

S X. Θώρακος σκύτε] αἱράτωσιν, εἶπεν αὐτὶς, θώ-
 ρακα.